

1. ORACIONS JUXTAPOSEADES I COORDINADES

Una oració composta és aquella que es compon de dues o més estructures oracionals o proposicions. Les proposicions poden mantenir tres tipus de relació: la juxtaposició, la coordinació i la subordinació.

Les oracions juxtaposades i les coordinades tenen en comú que se situen al mateix nivell sintàctic. Així doncs, són proposicions que podrien ser independents, a diferència de les subordinades. Per tant:

- **JUXTAPOSICIÓ:** no hi ha la intervenció de cap nexa, sinó signes de puntuació.
Exemples: No badis: cauràs!
Ens hem llevat, ens hem rentat, hem esmorzat, hem sortit molt ràpid.
- **COORDINACIÓ:** les proposicions s'uneixen mitjançant un nexa.
Exemples: Vol que vinguis i hi insisteix.
Ni és feliç ni ho serà mai.
- **SUBORDINACIÓ:** la proposició subordinada exerceix una determinada funció sintàctica respecte del verb principals (o subordinant).
Exemples: Diu que no hi està d'acord.
Qui no corre, vola.

1.1 TIPUS D'ORACIONS COORDINADES

1.1.1 COPULATIVES

Addició o suma d'oracions.

i, ni.

Exemple: Els alumnes canten i ballen.

- La conjunció i mai no es canvia per "e" encara que el mot següent comenci amb la vocal "i" .
- A les negacions, la conj. "ni" exigeix "no" .

1.1.2 DISJUNTIVES

Elements que s'exclouen.

o, o bé, o sinó.

Exemple: Apunta't a un lloc o a un altre.

- La conj. "o" no es canvia per "u" encara que el mot següent comenci amb "o" o "u" .
- Noteu les disjuntives amb valor d'equivalència (o sigui , és a dir, o)

1.1.3 DISTRIBUTIVES

Alternança o distribució sense exclusió.

ara...ara
adés...adés
sia...sia
tant...com
així...com
qui...qui
que...que
l'una ...l'altra
mig...mig
no solament...sinó
ni...ni
o...o
o bé...o bé

Exemple: Adés riu, adés plora.

- No "solament", "tan sols", únicament són les formes clàssiques, tot i que s'han introduït en la llengua parlada i escrita les combinacions cacofòniques "no només", "ni només", "sinó només".

1.1.4 ADVERSATIVES

Indiquen contrast, exclusió, oposició.

però

això no obstant (*no obstant)

no obstant això

tanmateix

nogensmenys

sinó (que)

altrament

en canvi

amb tot

tot i això

així i tot

encara que

per això

més aviat

ara (bé)

malgrat això

per contra

Exemple: Li agrada però ho dissimula.

- Cal no confondre entre “sinó” (conj. adversativa) i “si no” (conj. condicional + adv. de negació).

1.1.5 CONTINUATIVES

Indiquen continuïtat, successió.

doncs

a més

d´atra banda

encara

també

a més a més

així mateix

fins i tot

i tot

Exemple: Doncs, com et deia...

- “Además” és un castellanisme. En català hem de dir: a més, a més a més...

1.1.6 EXPLICATIVES

Significats que s'acclareixen, equivalen o es complementen.

és a dir
o sigui
això és

Exemple: Està incomplet, o sigui, no acabat.

- Hem d'evitar el castellanisme: és dir .

1.1.7 IL·LATIVES

Indiquen una conseqüència o un deducció de l'anterior oració.

doncs
per tant
en conseqüència
així
així és que
de manera que

Exemple: Fa sol, doncs sortirem a passeig.

- Cal evitar “doncs” amb sentit causal (No porto el cotxe, doncs el tinc al taller). En aquests casos cal dir: No porto el cotxe perquè/ja que el tinc al taller.